RETSMØDERAPPORT
i sag 135/87 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Den 6. februar 1986 afsagde Domstolen (Første Afdeling) dom i en sag, som var anlagt af Androniki Vlachou mod Revisionsretten (143/84, Sml. s. 459). Sagen drejede sig om, hvorvidt en intern udvælgelsesprøve nr. CC/LA/20/82 (med henblik på besættelse af en stilling som sprogrevisor-ledende oversætter i den græske oversættelsessektion af Revisionsrettens sprogtjeneste) var forskriftsmæssigt gennemført. I dommens præmisser udtaltes det:

»Det må derfor fastslås, at udvælgelseskomitéen har tilsidesat det almindelige princip om ligebehandling af deltagerne i en udvælgelsesprøve derved, at den først efter at have fået kendskab til ansøgernes kvalifikationsbeviser fastsatte fordelingsnøglen for de points, der kunne gives for faglig erfaring, hvilket indebar, at en af ansøgernes fremlagte kvalifikationsbeviser objektivt ikke blev bedømt korrekt (præmis 19).

Udvælgelseskomiteens afgørelse om fastsættelse af kriterierne for bedømmelsen af kvalifikationsbeviser med hensyn til ansøgernes faglige erfaring er således ulovlig, og denne ulovlighed rammer også den afgørelse, udvælgelseskomitéen traf vedrørende opstillingen af en liste over egnede ansøgere, hvorved ansøgerne blev opstillet i en bestemt rækkefølge, og som blev lagt til grund af ansættelsesmyndigheden ved afgørelsen om udnævnelse (præmis 20).

Da proceduren vedrørende udvælgelsesprøve nr. CC/LA/20/82 er ulovlig, må afgørelsen af 25. november 1983, hvorved præsidenten for Revisionsretten udnævnte K. til en stilling som revisor-ledende oversætter ved institutionens oversættelsestjeneste, derfor annulleres (præmis 21).«

Efter afsigelsen af dommen, hvorved udnævnelsen af Zizis Klapanaris (der var opstillet som nr. ét på egnethedslisten) blev annulleret, anmodede oversætter i den græske sektion af Revisionsrettens sprogtjeneste Androniki Vlachou — som var opstillet som nr. to på egnethedslisten fra samme udvælgelsesprøve — ved skrivelse af 21. marts 1986 Revisionsrettens ansættelsesmyndighed om at udnævne hende til stillingen som sprogrevisor-ledende oversætter. Ved afgørelse af 15. juli 1986 afslog ansættelsesmyndigheden at imødekomme anmodningen.

Ved meddelelse af 26. august 1986 indledte Revisionsrettens ansættelsesmyndighed en udvælgelsesprøve for institutionerne (en interinstitutionel udvælgelsesprøve) (nr. CC/LA/10/86) med henblik på at besætte de — stadig ubesatte — stillinger som sprogrevisor-ledende oversætter i sprogtjenestens græske sektion.

Den 14. oktober 1986 indgav Androniki Vlachou klage over afgørelserne af 15. juli og 26. august 1986. Klagen blev afvist ved afgørelse af 29. januar 1987, og Androniki Vlachou anlagde derefter denne sag, hvori stævningen er registreret på Domstolens Justitskontor den 30. april 1987.

Ved kendelse af 24. september 1987 har Domstolen (Første Afdeling) givet Zizis Klapanaris tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgtes påstande.

* Processprog: Fransk.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

a) Sagens antages til realitetsbehandling,

b) der gives dom efter sagsøgerens realitetspåstande, idet

c) det statueres, at afslagene på henholdsvis anmodningen af 21. marts 1986 og klagen af 14. oktober 1986 er retsstridige, og afslagene annulleres, og

d) det som følge heraf statueres, at sagsøgeren har krav på at blive udnævnt til den pågældende LA 5/LA 4-stilling i Revisionsrettens græske oversættelsessektion,

e) udvælgelsesprøve CC/LA/10/86 — som bekendtgjort af Revisionsretten — annulleres,

f) og det pålægges sagsøgte at betale sagens omkostninger.

Revisionsretten har nedlagt følgende påstande:

— sagen afvises, subsidiært frifindes sagsøgte,

— sagsøgeren tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Zizis Klapanaris har nedlagt følgende påstande:

— sagen afvises,

— subsidiært frifindes sagsøgte,

— sagsøgeren tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

Formaliteten

I svarskriftet har *Revisionsretten* anført, at sagen bør afvises. Revisionsretten har gjort gældende, at formålet med sagsanlægget i det væsentlige er at få fastslået, hvorledes Domstolens dom af 6. februar 1986 i sag 143/86 skal fortolkes, og at sagsøgeren derfor i stedet for at anlægge et annullationssøgsmål burde have fremsat en begæring om fortolkning af den afsagte dom i henhold til artikel 40 i statutten for EØF-Domstolen. Revisionsretten har i øvrigt anført, at sagsanlægget ikke kan betragtes som en begæring om fortolkning af dommen, idet det ikke er rettet mod alle parterne i sag 143/84, jfr. artikel 102 i Domstolens procesreglement.

Revisionsretten har endelig anført, at sagen under alle omstændigheder må afvises, i det omfang der er nedlagt påstand om annullation af afslaget på sagsøgerens anmodning af 21. marts 1986. Den afgørelse, hvorved

dette afslag blev meddelt, kunne kun anfægtes (og blev også anfægtet) ved en administrativ klage.

Androniki Vlachou har anført, at sagen må antages til realitetsbehandling, idet den er anlagt indenfor de gældende frister og angår bebyrdende retsakter. Efter hendes opfattelse var Domstolens dom i sag 143/84 fuldstændig klar, og hun havde derfor ingen anledning til at fremsætte en begæring om fortolkning af dommen.

Zizis Klapanaris har tilsluttet sig sagsøgtes anbringender om formaliteten.

Realiteten

Sagsøgeren har fremsat tre realitetsanbringender.

Det første anbringende er, at der er sket en overtrædelse af ens artikel 176, idet ansættelsesmyndigheden for at opfylde dommen i sag 143/84 skulle have udnævnt sagsøgeren — der var nr. to på egnethedslisten fra udvælgelsesprøve CC/LA/20/82 — til den pågældende stilling. Til støtte herfor har sagsøgeren anført, at Domstolen i den nævnte dom ikke statuerede, at egnethedslisten som helhed var ugyldig, men kun afgørelsen om at udnævne den første på listen (Zizis Klapanaris). Denne opfattelse støttes også af Domstolens dom af 9. februar 1984 (Kohler mod Revisionsretten, 316/82 og 40/83, Sml. s. 641).

Sagsøgerens andet anbringende er, at tjenestemandsvedtægtens artikel 29 er tilsidesat, idet ansættelsesmyndigheden — hvis hele udvælgelsesprøven må betragtes som annulleret — burde have afholdt en ny intern udvælgelsesprøve i stedet for at iværksætte en interinstitutionel udvælgelsesprøve.

Sagsøgeren har endelig anført, at der foreligger magtfordrejning, idet afslaget på at udnævne sagsøgeren ikke var begrundet i hensynet til tjenestens interesse.

Revisionsretten har anført, at Domstolen i sag 143/84 statuerede, at udvælgelsesprøve CC/LA/20/82 var behæftet med en objektiv mangel, nemlig at udvælgelseskomitéens afgørelse om fastlæggelsen af kriterierne for bedømmelsen af ansøgernes beviser for erhvervserfaring var retsstridig. Dette indebar naturligvis, at den liste over egnede ansøgere, som udvælgelseskomiteen opstillede på grundlag af disse kriterier, var ugyldig. Dette fremgår også klart af formuleringen af dommen, særlig præmis 20.

Revisionsretten kunne under disse omstændigheder ikke udnævne sagsøgeren på grundlag af en egnethedsliste, Domstolen havde erklæret retsstridig. Tværtimod var den — for at opfylde dommen — forpligtet til dels at annullere udnævnelsen af Zizis Klapanaris, dels på ny at besætte den stilling, der dermed blev ledig. Revisionsretten har endvidere anført, at de domme, sagsøgeren har henvist til, ikke er relevante, idet der i de pågældende tilfælde ikke var tale om, at Domstolen havde fastslået, at en af en udvælgelseskomité opstillet egnethedsliste var retsstridig.

Med hensyn til anbringendet om, at tjenestemandsvedtægtens artikel 29 skulle være tilsidesat, har Revisionsretten anført, at det efter Domstolens faste praksis er ansættelsesmyndigheden, der — under hensyn til den rækkefølge, som angives i artikel 29 — træffer bestemmelse om, hvorledes ledige stillinger i institutionen bør besættes.

Revisionsretten har endelig anført, at det bør pålægges sagsøgeren at betale samtlige sagsomkostninger, idet søgsmålet må betragtes som unødig trætte.

Zizis Klapanaris har tilsluttet sig Revisionsrettens anbringender og har specielt anført, dels at Domstolen ved dommen af 6. februar 1986 annullerede listen over egnede ansøgere fra udvælgelsesprøve CC/LA/20/82, dels at ansættelsesmyndighedens beslutning om at besætte den pågældende stilling som sprogrevisor-ledende oversætter ved hjælp af en interinstitutionel udvælgelsesprøve klart ligger inden for rammerne af det skøn, ansættelsesmyndigheden kan udøve på dette område.

Zizis Klapanaris har endelig anført, at det bør pålægges sagsøgeren at betale samtlige sagsomkostninger, herunder intervenientens omkostninger.

G. Bosco
Refererende dommer